

1-ső szám.

Január 1-jén 1872.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.-dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr. Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárúsnál. Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám. Hirdetések díja: 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ J.** hirdetményi irodájában, Pest, József tér 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz I. irodájába czemezendők.

XXIV. kötet.

Ujévi gratulálás.

Hát boldog új évet kívánok én is,
Szivem szerént és ó szokás szerént is;
A jó szokást illik megtartani,
A multból is maradjon valami.

Különbén is ma boldog új év napján
Egy hurt pengetnek a föld minden lapján,
Ma zengenek a közös ideák,
Ma egyetértnek Tisza és Deák.

Óh, vers, ha jó kívánsággal indulsz ki:
Meg nem botránkozik te benned Pulszky;
Csak Helikon-viz, benned ami forr,
Szelidebb ez, mint a nógrádi bor.

Ember ha jót kíván, nem jó ha pártos.
Az ellenfélért nézek égre már most,
Ezt bizza ránk a keresztyén erény
E tarka élet göröngyös terén.

Az «Üstökös»-nek mert balsors a pártja:
A jobbakért buzog szivem danája.
A buzgó publikánustól ne fuss
S ne nézd le őt, gazdag farizeus!

Óh boldog! a ki jobb vagy, mit kívánjak?
Hisz neve sincs már többé a hiánynak!
Hazám arany korában*) mit akar
Az ilyen magamféle bús magyar?

Tán pénzt?... no szümet ez ne háborgassa:
Rendelkezésre áll most három cassa;
Az ócska aranykornak idején
Csak egy üreset birt Mátyás, szegény!

Kiáltsd oh jobb párt: «most van birodalmom!»
Hisz pártotoknak feje ül az ormon;
Magyar fejed van, Pannon-Austria!
Minek tehát a had s finantia.

A Lajtántult is majd csak egybekapják.
S fejébe nyomják a Reichsrath kalapját,
S a közözügyben minden egyesül!
Majd akkor tán csak nem leszünk csehül.

Miért szálljon hát égbe hő fohászom?
Hisz már is lázam van, hogy szinte fá zom;
S mert a jelenre jót már nem lelek:
Tán a jövőndő évtől féltselek?

*) Andrássy gróf mondása.

Hah úgy! ... hisz ez a választások éve!
 Hisz inte is nagy Lónyaink beszéde;
 Átlengett rajt a magas ihletés,
 Mint a nagypénteki kerepelés!

Óh ez a hang!... Ez fontos új esztendő,
 Koczkán forog a bécsi piros kendő,
 Mely mindent olyan szép pirosra fest...
 Szent Lélek! mostan szállj meg egyenest.

Most kell, hogy szemeim az égre vessem:
 E szökő év, óh párt, le ne szöktessen!...
 Az ár dagad s fölhág a partra most...
 Honnan szerezd a mentő csónakost?...

Óh Génus te! aki szentelt bort les,
 Óh hím-boszorkány, kinek neved kortes!
 Te szálld meg e hazát a jobbakért,
 És fonj borágból győzelmi babért

S hol nem segíthetsz bor-bankó-bimbummal.
 Vágj közzé bátran a gerundiummal!
 S a rongy-erkölcsöt s a bevert fejet
 Majd elfödi a közös köpenyeg.

Csengey Gusztáv.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Heureka! Megtaláltam! Mit találtam? Törvinsziki ülhyögsiget vejem uramnak. Meghozta Krisztkindli nekünk. Vejem uram kineveztetet bironak. — No mig sohã Krisztus születése ennyi veszedelmet nem hozta zsidokra, mind ez a mai napi! — Kerülyetek csak az én vejem uram kezire! Tudom, hogy lehuz bõrötöket nektek! — Jaj de meg vagyok nyugosztalva! Jaj de nagy korhel lump volt kedvezs vejem uram! Akarmibe kezte, mindenüt elesaptak, akarmit kezibe kapta, abul valamit ellopta, csag az a egy jo bene megvolt, hogy nagyon szent ember volt, mer minden hiten hat vasarnapot megünapelt, mikor semit se dolgozta, hetedik volt Blaumontag.

No de nagy faracsagba izs kerülte ütet valahova begyugnyi.

Nem volt elig, hogy Bittonak kedviirt tartotam szonoklatot, mikor haz nem volt jelen, tisztelt hazban; — hogy inasanak igazi talmi aranybul vetem anker remondir orat ajandikba, szobaleanynak echte brillianten schmuckot aus pierre de Strass; hogy vejem uramat felhecczeltem, csinyaljon faklyamuzsikát foispany urnak, hogy testimoniumabul mind kivakartam Classis III-at, irtam bele Eminens ex omnibus; hogy hitelezõinek kifizetem előre uzsorat egy

¼-re, hogy halgasanak Karaacsonyig, mikor fog neveztetnyi ki; hogy atam rula testimoniumot, hogy derik ember, mikor ipen magam lehunczutoztam ütet; — hanem mig azonkivul azt izs ki kelet tudakolnyi, kicsoda-micsoda concurrens ugyanazon hivatalra ebül a mi vidi-künkbul? Anak mindeniknek elenibe azonal titkozs denunciatiot megküldenyi miniszternek, hogy azt ki ne nevezzen! Egyiket elmontam tolvajnak, masikat megvesztegethetőnek, harmadikat adosagokba merültnek fülig, negyediket tudatlanak is riszegeznek; de valamenyit incarnatus baloldali kortes kolomposnak. Ez az argumentum legjobban hasznalt. Ez elül elolvat valamenyit concurrens sereg s vejem uram kimarata közülök magaba, mint kaposzta torzsa a hobul. — Jaj de meg vagyok nyugtatva! Nem az in nyakamon tekereg mar ezutan akasztanyi valo. Tekereg majd az orszag nyakan, meg a maga nyakan! Akaszanak fel ütet, esakhogy mar ki van nevezve!

No de hala Istenek! Birok mar csag volnanak, kik benünket tolvajoktul megvidelmezenek; — de ki videlmezi meg benünket majd a biraktul?

Hm?

Alazatozs szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Tallérossy Zebulon applicalt adomái.

I. Théma. A közlekedési miniszter biztosítja a házat, hogy a waggonok fűtése minden bizonynyal meg fog kezdetni 1872-dik május 12-én.

„1816-ban olyan nagy volt a hideg télen, hogy a gyalog katonaságnak tíz százaléka tüdőgyulladást kapott. A Hofkriegerath tehát elhatározta, hogy a katonáknak a hideg ellen Brustflecket (mellédző) fog kiosztatni jó vastag flanelből. — A határozat foganatba vétele meg is történt — Julius 16-kán, a mikor a legrekkenőbb kánikula közepén a Milánóban állomásozó osztrák katonák közt kiosztattak a meleg Brustflecek, s a kormányzó tábor-nagy minden katonára, a ki ez üdvös hidegővót nem akarta felkötni a dühös melegben, jó huszonöt botokat veretett.“

Hát csak köszönjük meg a miniszternek kegyes gondoskodását.

II. Thema. Jövő évre 12 uj hirlap fog Magyarországon megjelenni.

Mikor az angol követ meglátta a Berettyón azt az óriási nagy hidat, a mit a vármegye József császár idejében oda építettett, azt mondá a magyar kíséreknek:

„Aut plus de aqua, aut minus de ponte.“

(Vagy több vizet szerezzetek, vagy kevesebb hidat.)

Most pedig azt mondjuk, hogy

„Aut plus de Hungaris, aut minus de hirlapibus!“

(Vagy több magyart, vagy kevesebb ujságot!)<

III. Théma. Hollán Ernőt, mint sperativ honvédelmi minisztert előre excellentiás urnak ezimezgetjük.

„1820-ban Nagy-Körösön kidöntötte és eltörte a nagy vihar a köfeszületet. Miután a plébánus három éjjel a dült szobor mellett fekve, hasztalan várta, hogy az ál-mában megsugja neki, minő csoda által lehetne újra e szobrot éppé tenni? e'határozatott, hogy annak helyébe egy fafeszület fog emeltetni. A fészület készen állt már, de nem volt felszentelve; azon hajtat egy körösi eretnek, a kocsisa igazhivő jó lélek, megemelinti a kalapját a fészület előtt. „Mit köszöngetsz neki? szól a gazda, hiszen még csak Szent-Mihály napkor lesz felszentelve, akkor lesz ez Isten.“ — „Ki tudja, mi lehet még belőle?“ felelt meg rá helyesen a jámbor kocsis.“

Hát csak köszönjük Hollán Ernőnek előre.

Deák Ferencz s a tétényi szép menyecske.

(Egy darab korrajz.)

Még akkor az „öreg urat“ uramöcsémnek nevezték s nem egy celebritás akadt volna az országban, a ki elhagyja a kedvéért — nem a pártját — hanem a pártát.

Egyszer a fehérvári utban beszorította a zivatar a Tétény melletti csárdába egy másik fiatal utitársával együtt. Őszi lueskos rövid nap volt: ott kellett maradniok a hosszú éjszakára.

A tétényi fogadónak két vendégszobája van, mik a közös étteremből nyílnak: az egyik szobát lefoglalták az ifju utazók, a vacsorát pedig az étterembe hozatták maguknak.

A mint épen hozzá kezdenek az étkezéshez, nagy csengés-bongással hajtat be az udvarra egy három lovas ekkhós kocsi s abból egy kecskemétiiesen öltözött menyecske száll le és az is külön szobát kér magának.

Megakadhatott rajta a szem. Mert olyan sugár délczeg termetet nem egyhamar kötött át a selyem salí kendő; magas karcsu alakja csak úgy hajlott, mikor lépett. Barnapiros hosszudad orczája bevált volna pünkösdi királynénak, finom, kicsiny, piros ajkain valami urias dacz látszott; a mit kiegészített a kevély fejhordozás s két fekete szem büszke villogása.

Egy-egy villanás e ragyogó szemekből a két utasra, s aztán nem törődött velük többet.

A halk nyugodt hang, melylyel a fogadós-sal beszélt, szobájába rendelve estebédjét, a finom, tartózkodó magaviselet, első tekintetre elárulák, hogy ez nem közönséges parasztnő.

A magánosan utazó nőt még érdekesebbé tette az, hogy sem hiu tetszelgést, sem félelmet nem árult el, s nagyon értett a parancsoláshoz.

Azt is meg lehetett jegyezni, hogy igen szép picziny lábai, és finom fehér kezei voltak.

Az ifjak kíváncsiak voltak megtudni e rejtélyes alak kilétét; de az minden beszédbe elegendést kikerült s a mint vacsoráját bevitték, bezárta az ajtaját kulccsal. Nagyon erényes nő lehet.

A két utazó kimeríté minden leleményességét, hogyan lehetne ez érdekes idegen nő kilétét megtudni? hasztalan volt; a vendéglős nem látta őt soha, s a kocsis, ki idehozta, sem ismeré. Az ifju utazók föltették fejükben, ho gy

mégis megtudják bármi áron, ki lehet e rejtélyes szép asszony?

A hosszú őszi estét ott tölték csendesen poharazgatva: a mit úgy kell érteni, hogy Deák Ferencz nézte, hogy a társa poharazgat; mert ő maga bornemisza. Az e-ő egyhangulag vágta az ablakokat s az eresz csurgója tocsogott a sárban.

Egyszer úgy tetszik, mintha az egyhangu morajból halkán közeledő lovak lépteinek czupogása válna ki. Azután megint ovatosan lépkedő csoszogás jó a folyosón végig. Az étterembe vezető ajtó felnyílik nagy halkán s belép rajta egy perzekútor hadnagy, kezében felvont dupla puskával. Utána hat pandur.

A hadnagy int, hogy senki se mozduljon.

Élesen szemügyre veszi a két ifjut, f-jet esóvál: nem ezeket keresi. Kérde i a vendéglőst suttogva: Ki van még itt?

— Egy asszonyság.

— Milyen?

A vendéglős leirta az idegen nő külsejét.

— Hol van?

Mutatták neki a szoba ajtaját

A hadnagy odament, próbálta a kilincset, az ajtó zárva volt.

Egy szót sem szólt többet; hanem egy parancsoló mozdulatot tett pandurjai felé.

Azok egyszerre az ajtónak rohantak, s neki vetve vállait, betörték azt.

A mint az ajtó betört, a szobából egy pisztolyördülés hangzott: a golyó végigfűtyült az éttermen s a falba furódott. Második lövésre nem maradt idő: a pandurok berohantak a szobába.

Hanem a három első pandur, a ki bement, úgy repült vissza, hogy egymáson keresztül-kasul bukfekezett, a rettenetes nő úgy haji-

gálta ki őket, mint a polyvás zsákokat. Végre mind a hatan rárohantak, s akkor iszonyatos küzdelem támadt az egy nő és a hat férfi kö-

zött, kik nagy nehezen birták ellenfelüket leküzdeni.

Az az ismeretlen nő volt „Liliom Peti“

az alföld leghirhedettebb rablója, kit hat vármegye és hét város csendőrei kergettek már hetek óta folytonos üldözés közben, s ki hol erőszakkal, hol csellel, majd vérontással, majd álöltözetben siklott ki k. zeik közül.

A szép delnő a legközelebbi farsangon aztán ott tánczolt Kecskeméten; — de a levegőben.

Most már vasut visz el a hirhedett tétényi fogadó mellett; — mikor az „öreg ur“ kinéz a waggon ablakból, s van valaki a kocsiban, a kinek a kedvéért megszólaljon, elmondja neki a tétényi szép menyecske történetét.

Kakas Márton.

Költői hasonlat.

Hires fajdisznója volt a szegszárdi asszonynak, s alig birta várni, hogy mikor jönnek e gyarló világra a nagy reményű malaczkok! — Egyszer korán reggel kimenvén, látta a nagyszerű szaporodást s ekként szólt férjének:

— No apjok! ember ám a tarka, olyan hét malacza van, mint az angyal.

Legenda.

(Göthe).

Pusztában a szent, nagy ámulatára.
Egy kecskelábu faúnra talála.
Ez szól: »Könyörögj, uram, értem,
Hogy a mennyet én is elérjem.
Hadd érzem a mennyei, drága vigaszt,
Én, hü feleimmal, úgy szomjazom azt.»
A szent a beszédre im ezt felelé:

«Kétlem, hogy ez óhaj meghallatik-é?
Angyalt te szemed aligha lát:
Utjában áll a — kecskeláb».
De ám a vadember így szóla tovább:
«Mit ártna minékünk a kecskeláb?
Hisz annyi tömördek ember jő fel
A mennyországba — számárfövel».

Junius Brutus.

Hálafelirat.

Alólírottak a legmélyebb hódolattal jelentjük ki alázatos hálánkat a magas kormányznak, azon végtelen nagy kegyéért, hogy félesztendőre újra nyugton lehetünk a nagyméltóságú miniszterelnök urak lövöldözéseitől.

A sátoraljaujhelyi verebek.

Objectiv dramaturgia.

A „Pesti Napló“-ból.

Hallja kend, Orczy! Én kenddel a nemzeti színház szemétdombján nem gorombáskodhatom, mert ott kend az erősebb kakas. De jöjjön kend át Budára, majd meglássa ott, ki a legény a csárdában?

Micsoda? azt hiszi kend, hogy az rendén van, ha kend meg a rendező hat forintban duskálkoduak egy estére, mi meg nyomorgunk 32 ftért egy estére ingyen? Pfúj, kend telhetetlen papzsák?

Soha ennyi önzést egy emberben! Aztán mért nem hoz kend szekünk az »Utolsó levélbe« száritott mumiát Egyiptomból, a »Delilába« orgonát a kölni dómból, a »Kisértésbe« kísértetet Hamlet apjának a lelkiből, a »Csacska nőkbe« sárga szarkát, a »Gyöngéd rokonokba« hózentrágert, a »Jó falusiakba« harangozó baktert, a »Házasság rokkantjaiba« esontvelőt, az »Ál jó-emberekbe« meg engem? Igen, ugy-e? mert »kokámbó sokat eszik.«

Hát az a százezer forint hol van, a mit Budán jövedelmeztünk? Mert én kikalkuláltam az álmoskönyvből, hogy még valamivel több. A pénztár könyvei nekem pomádé, én az álmos könyvhöz tartom magam. Az auctoritás. Ugy-e kokámbó azt is megette? Én azt is megálmodtam.

Továbbá mi dolog az, hogy Budán egy pohár viz minden gázlángott kiöltött? A kend ügyetlen igazgatása az oka annak is, mért nem fütette be a világot, hogy ne legyen hideg, akkor nem fagyott volna be.

Ápropos, erről jut eszembe: hát Jókait mikor szerződtette?

Már fel is lépett, épen mikor a gáz kialudt, igen, fel lépett, még pedig fényes sikerrel — a kezében és téli kabáttal a hátán. Az ujságok irtak is már szerepléséről referádákat. Hé, kinek az engedelmével szerződtette? Az operához-e, vagy a drámához? Mi a gázsija? Erre felelvén kend!

Ebből látod, nemzetem, hogy ez az igazgató milyen önző. Majdnem fél annyi fizetése van, mint nekünk egyikünknek. Pedig hát miért? azért, hogy szidjuk mint a bokrot s utoljára is belefojtjuk, nem egy pohár, hanem csak egy kanál vízbe. A grombaságot más is eltünné, még jobban, mert megszokta. Hanem mi martyrjaid vagyunk, hazám, rongyos tiz-ezer forint mellett száraz kenyéren és savanyu vizen akarom mondani, savanyu szőlőn és száraz vizen.

Szeretetremlő Kálmus.

Helyreigazítás.

— Históriai adoma. —

Mária Theresia idejében egy gárdistával esett a ló s a lovag lábát törte czombban. A kegyes királynő megtudva a balesetet, kérdezősködik a sérült vitéz hogyléte iránt a szolgálattevő testőröktől. Az egyik magyar testőr volt, a másik német.

D...cs, a magyar fiu, felel készséggel.

— Kisztihand Frau Mutter Kaiserin. Ist ihm schon besser.

= Egy vidéki lapszerkesztő azt táviratozta egy pesti kollegájának, hogy a mint a hivatalos lapban megjelennek a birói kinevezések, neki azokat rögtön egész terjedelmében megküldje táviratilag. — A megbízott felszámította a közlendő szavakat: az az egy távirat 11,265 forintba került volna.

= Széchenyi böles mondása Döblingben. — »Az élet igen szép, ha az embernek van hozzá sok türelme és egy kis pénze.«

Hogy mi baja esett, kérdezősködik a királynő — Hat sich den Schinkenbein gebrochen, felel a magyar D...cs.

A királynő félrefordul mosolyogva, észreveszi ezt a német gárdista (ez meg cseh volt) s siet helyreigazítani a botlást:

— Nicht Schinkenbein, — sondern Schun-kenbein!

= Egy bécsi bankár kecskeméti ügyvédje meghalt: ottani ügynökének meghagyta, hogy szerezzen neki másikat. Az ajánlott neki egy igen derék fiskálist. A bankár kívánta elébb az arczképét látni az ajánlottnak. Az pedig egy csuf ripacsos ábrázat volt. Az ügynöknek volt annyi emberi esze, kogy a kecskeméti fotográfánál kiválasztotta a legszebbik juristának az arczképét, s azt küldte meg főnökének. Így aztán az ügyvéd megkapta az állomást.

Törvényjavaslat.

A dohánymonopoliúmrol.

Kerkápol'yj. Tisztelt ház! Van szerencsém letenni a ház asztalára a dohánymonopoliúmrol szóló törvényjavaslatot. (Atadja az elnöknek.)

Elnök (meghökken, csendesen Kerkápolyihoz). Mi a menykü? hiszen az a papir üres.

Kerk. Csak fogd meg jól.

Elnök. Ki fog nyomatni s a képviselők közt kiosztatni.

A miniszter előszobájában.

Inas: Te Náncsi! Nézd csak az urunk megint kitörülte a kinevezések lajstromából azt, a kit mi akarunk, hogy belejőjön.

Szobaleány: Bizonyosan a főispán áskálódott ellene, ma reggel, mikor itt volt.

Inas: Ejnye de bánom, hogy el nem kergettem.

Szobaleány: Ejh mit? János! Irja be újra azt a nevet, és ugy adjuk a kanczalistának leköpiázni.

Inas: Hátha észreveszi az ur?

Szobaleány: Veszi a gutát! 'Sz nem nézi az azt meg.

Inas: No hát — das Mensch probirt!

Az egyszeri pénzügyminiszter.

Báró S—n egyike a legavatottabb és szorgalmasabb osztálytanácsosoknak a magyar pénzügyminiszteriumnál.

Egyszer odamegy a pénzügyminiszterhez s elkezd előtte hosszasan referálni a magyar vámügy körülményeiről.

A miniszter csak hallgatja egy ideig: utóljára azt mondja neki:

— En mindezekhez nem sokat értek, hanem menjen ön el báró S—nhoz, az osztálytanácsosomhoz, az nagyon érti ezt a dolgot, mondja el annak.

Báró S—n aztán nagyot bámult, hogy hogyan menjen el ő a saját magához? s mit beszéljen el maga-magának?

Bach és Bittó.

Kávéházakból szedegették tisztviselőik:

Egyik a kellnereket; másik a korhelyeket.

A. Te, tudod, kinek van ma Magyarorszáiban legesunyább írása?

B. Azt tudom, hogy Remellay Gusztávnak volt, de hogy most kinek van? azt nem tudom.

A. Hát Thaly Kálmánnak, mert azt írja maga felől a Reformban, hogy egy Mátyás király korabeli hősi éneket nagy bajjal bírt *lemázolni*.

B. Hm! pedig én mindig azt hittem, hogy neki minden sora szép thalik betűkkel van írva.

X. Miért írja a M.-Állam a «Mátyás Deákot» ajánlásaiban mindig a legjózanabb irányu élezt-lapnak?

Y. Hát azért, mert, — nincs benne spiritus.

Ujdonsült adoma.

Volt Keckemétem egy derék, tehetséges uri ember. Töröl metszett baloldali s mint ilyen általánosan ismeretes.

A mint a birói kinevezések szele fujdogálni kezdett, a mi baloldali emberünk egyszerre vissza vonult a politikai térről. Elvei melletti lángolása aprónkint lelohadt s elébb se hideg se meleg oldali lett, később pedig kezdett újra előtérbe nyomulni, — de már akkor mint olyan, a ki belátta addigi tévelygését, s jobb utra tért.

Senki se tudta okát e metamorphosisnak. Csak az a kérvény tudott volna róla beszélni, a mely itt volt az igazságügyminiszternél, egy szerény kis törvényeszéki ülnökségért.

A dominus később nem is tagadta, hogy folyamodott sőt »sicherre vette,« hogy kérvényének kívánt sikere lesz, mert hiszen »az ur is jobban örül egy megtért birkának, mint pár híven maradtanak.«

Teljes bizalommal várta az olajágot hozó »Buda-pesti Közlönyt.« Ez meg is érkezett. A mi urunk a kaszinóban bontotta fel, ragyogó arczczal, hogy most az ujságból kigusztálja nevét.

De mintha savanyu almába harapott volna, oly kedvetlenül tette le ismét. Kinevezését nem találta benne.

— Nem találod különösnek, — fordult egy barátjához — hogy engem ki nem neveztek ülnöknek?

— Ülnöknek? — válaszolt ez vontatva, — Pesten bizonyosan megtudták, hogy te már álnok vagy.

Álom és való.

— Kisvárosi cantate —

Dúdolja a történet hőse: Sanchopanza.

Ott állottam ablakodnál
Isszonyun elkeseredve,
Könyvem hullott, mint a zápor,
Sóhajtoztam, mint egy medve.

Éjfél elmúlt, semmi nesz még,
— Ismét rútul cserbenhagyva! —
Keservemben elszunnyadtam,
Leülve a deszkapadra.

Álmodoztam... disznó makkal — ..
Én meg véled Margarétha!
Nyaltál faltál, fűszeres volt
Csókod, mint a sárgarépa.

Szivem körül kaparásztál,
Majd meg torkom fogád néha,
Már ordítani akartam,
Hogy meg ne fojts, kis hyéna;

Midőn füleimbe kaptál,
Felsikólték: »jaj, te, hadd el!«
Ah, de a ki fülön csipett
Nem te voltál, de a — bakter!

Ki van közelebb?

Két fiatal ember együtt lakott. Az egyiknek az az átkozott szokása volt, hogy mihelyt elaludt, rettenetesen horkolt. Ilyenkor persze társa aludni nem tudván rendesen felkiáltozta, sőt ha nem használt, ágya előtt levő papucsait küldözte felköltetni. Egyszer szinte nem használt kiáltozása s papucsos figyelmeztette gyöngéden oldalba, mire a másik fölébredt.

— Hát téged mi az ördög lelt megint? — kérdi nagy mérgesen a felébredt horkoló.

— Ugyan üssön meg a ménkü horkolásoddal együtt, hagyj már egyszer aludni.

— Ej, hagyj nekem békét! nem találsz más okot, hogy háborithass? az én fülem közelebb van az orromhoz mint a tied, és mégsem hallom soha.

Józsa Gyuriádák.

Józsa Gyurinak kedvenc mottója volt:

»Praetor minima non curat.« Élezeit és megyei dictióit e frázissal szokta illusztrálni.

Egy rengeteg kánikulai hőségben retirál Gyuri a Jajvár melletti lakház tornácának északi climája alá. Familiáris karszékében pöfékel, a melyben már egérmádia tanyázott, s belőle pozdorja-szuronyok ágaskodtak. Átellenében aféle alföldi nyárias pongyolában a juriun director ropogtatta a tökmagot.

— Ejnye beh gazdagon ozsonnázik amice!... irigylem.

— Megjárja no! — felelé a direktor, fraternizálva a körüle leselkedő bozontos kuvaszokkal.

— Erre már egy kis nektár is kell.

— Persze hogy dukál, — s jóizüt kortyintott a kutvederből.

A komondor-compania kirohan a sivatag portából s rettentő esaholástól viszhangzik a Jajvár.

— Idegen szagot érzek — dümmögé a director.

Igaza volt. Paraszt deputáció jelenik meg Gyuri előtt lecsüggesztett fejjel és siralmas arcvonásokkal.

— Domine spectabilis! égett emberek vagyunk. Az emberiség nevében segélyért esedezünk.

— Hüm, hüm, leégték. E bajon segítünk. Praetor minima non curat. Czigánynyal szolgálhatok. Majd épít ez az élelmes faj nyakra-főre. Hé Gagu, Tarkó jertek ide.

— Hisz uram czigánynak mi is bőviben vagyunk. Nekünk más források kellenek.

— Mondtam már, hogy praetor minima. . .

— Dejsz' nem minimum az, mikor egy egész falunak se hajléka, se kenyere. Uram! istennek ajánlom.

Józsa Gyuri e merész szavakra úgy nekivörösödött, mint valami rozszant vasfazék a kohóban. Vászon pipájából oly szörnyet szortyintott, mely akár-mely kurazír-trombitába oda illett volna szuszniak.

— Nos domine Varangy, mit szól ehez a parasztimpertinentiához?

— Csak azt mondom, spectabilis, hogy a deputátusnak igaza volt.

— Ejnye kerkópáter et tu, mi fili Brute! Menjen kend varjut fogni.

— Igenis, rögtön indulok.

Gyuri és a director elváltak.

Józsa Gyuri egy izben nagyon rossz launében volt. Minden áron házasodni akart.

— Gazi jerünk leánynézőbe — mondá nekem. El is mentünk. Nagyuri licitáción aquirált egyszer egy batárt; eleinte hambárnak használta, később disznóól lett belőle. Ezt a mammutot kelle jármű gyanánt decorálni. Megtörtént. A verébarmádia belőle kiostoroztatván, becsipetett három darab hektikás gebét, melyeknek hátgerincezével bátran lehetett volna beretválnozni. A carpentumba befészkelődünk. Azt hittem, hogy Zsodomában vagyok, úgy lesülyedt alattam a koesiülés. Józsa Gyuri röhögött. Nyári idő és nagy szárazság levén, a batárba szivárgott pormeny-nység miatt mangaliczák lettünk. A nászfalutól mintegy negyedóránnyira békanyállal borított mocsár terjeszté elénk büzös keblét. A batár megáll. Gyuri leugrik. Kiszalad róla a gunyaféléje és pár perez alatt a pocsolyában lubiczolt.

— Mit csinál bátyám? kérdém.

— Hát leánynéző toilletet.

Elszunnyadtam. Rémitő ordítás ébreszte föl. A batár előtt Józsa Gyuri jajveszékelt in puris naturalibus, és talpig befeketepontozva. Hát a mocsár lópióczái kosztotak a termetén. Szerencsére a kocsis tarisznyájában levő porsótul lepattogtak róla a mocsár despotái.

— Gazi! van-e nálad zsidóbőr?

— Micsoda?

— Tapló.

— Van nekem, tensuram! — szólt a kocsis. A háromszáju sebhelyeket betaplózva, Gyuri a gunyaféléjébe hengerődött, haját simára körmölte, batárba vágta magát s a menyasszonyi faluba vánszorogtunk.

Csinos kastély udvarára érkezünk. Józsa Gyurka rendkívül lovagias ember lévén, először is a konyhába pillantott szolgáló-szemlére. Én szégyenlve ezt az olesó státuscsinyt: szögletbe lapultam, mint a palacsinta. Gyurka ép egy izmos ancillát ölelgetett, midőn betoppan a tenyeres-talpas háziasszony s a spectaculum láttára Gyurira förmed:

— Hát ily móressel jöttünk leánykérőbe? Zsuzsi, hol van a seprű?

Megugrottunk.

— No Gazi itt ezudarul megbuktunk. Se baj... gombház, ha leszakad, lesz más. Ránk esteledett. — Minthogy körülbelül nem mutatkozott esárdaféle: tehát a batárban töltöttük az éjszakát.

A tiszafüredi hires nyereg gyártókkal, mint coadjutor pátrónus, Józsa Gyuri Bajorországba utazott. A sörnektár ezen jámbor paradicsomában bele-

bolondul egy árva leánykába, a ki egy kávéházban kassza-Hébe volt. Azon ürügy alatt, hogy a gyermekei mellett mint *gouvernant* kényelmes alkalmazást nyerend: magához csábítá a tapasztalatlan ifju hölgyet. A szegény és sokat zaklatott árva kapott a jó alkalmon és Gyurkával Magyarországra utazott. Bepillantván a Jajvár kietlen sivatagába, eleinte borzadott, de a megszokás és remény hatalmas kitarító erőre bátorítá.

- Hol a tensasszony? kérdezé a princípálistól.
- Szüreten van.
- Hát a gyermekek?
- Mind egy szálig vele vannak.
- Merre van a spász?
- Most rendezik.

A leányka gyanakodott, de aztán magához tért.

Mínthogy a nép faluszerte mindenkinek érdemleges czímet osztogat, a Jajvár csöseselkije a leánykát »Bavarának« keresztele.

Napok s hetek teltek a nélkül, hogy a nőféle eselédet ohajtó Bavara a tensasszonyt és gyermekeit láthatta volna. Félelme s unalmában addig s addig faggatta Gyurkát, míg ez kibuvóul elhitette vele, hogy a neje megérkezett, hanem a pusztán van. Minden áron látni akarván a házi asszonyt, felültetik a jámbor Bavarát egy kas nélküli ökörszekérre. Józsa Gyuri kócspusztai filegóriájához megérkezik. Ez a hórihorgas vályogalkotmány egy dombtetőrül bámészkodott a rónák végtelenébe. Ozsonnára nyílt az idő. Pompás bográcsos tokány-illat üti meg a Bavara orroeskáját. Ezt a hatalmas étket aligha a háziaszszony nem készíti, gondolá magában, s az aróma után indulva benyit egy ablaktalan szobafélébe. Mit kelle látnia? Nehány kapeza-betyárt, kik valami hosszú késformát villogtatnak a légben. A betyárok »baltásdit« játszottak. A megrémült leányka sikoltva rohant ki a szilaj fészekből, s futása közt ordas vén emberrel találkozik.

— Hol a tensasszony? kérdezé.

— A tensasszony e tájt én vagyok, felelt nagy szemeket meresztve a vén juhász.

Gyönyörű holdvilágos est volt. A szegény árva rémülten lótt futott az illatos mezőn. A szomszéd-falvak harang-szólama, tanyára érkező nyájak kolmpolása, pásztor furulyák bánatos hangja, s a rónatér pászortüzei mélyen hatának érzülékeny kedélyére. Keservesen zokogott. Könnyek omlottak száraz kenyerére, s a napi események sulya alatt

elbágyadva: egy vályog omladékon elszenderült. Más nap reggelén zabbal töltött zsákok tetején ökörszekerezett vissza a Jajvárba. Gyurkát nem találta hóm, mert ő az egrü gyűlésekre utazott. Belátva keserves helyzetét, össze szedte batyueskáját s Baváriába vándorolt.

— Hát a Bavara hol van? kérdezi Gyurka megérkeztekor Varangy jurium direktortul.

— Megszökött.

— A nélkül hogy... fátum...

— Dejsz akad ide még oly Bavara is, kitől meg a spectábilis szökik meg.

Bernát Gazsi.

Apád sem volt ott.

Egy karácsony estén — szokás szerint — elindult egy kis fiú »cantálni«, véletlenül egy cigány ablaka alá áll s egész áhitattal rá kezdi a 64-ik dicséret 2-ik versét.

»Mennyből jövök most hozzátok...«

»Ne hazsudj bibast — kiált a cigány — apád sem vót ott, — nem hogy hogy te lettél vóna.

Uri malaczok.

Két szolgálója volt a usgos asszonymnak. Kérdi egyiket:

— Hallod-e Zszusi, hát Panni hol van?

— Bizonyosan a malaczokat eteti, — válaszol Zszusi bizonytalanul, mire épen belép Panni.

— Hol voltál Panni? kérdi tőle.

— Hát, kérem alássan, az urfiaknak vittem be a reggelit.

Szerkesztői subróza.

— *N o t a b e n e.* Igaz, mi megigértük, hogy az »irodalmi humornak« több helyet szoritunk az Üstökös-ben. Csakhogy mi »humor« alatt nem »vizet« értettünk ám.

— *V i s s z a p i l l a n t á s.* Avers olyan szép biztatással végződik, hogy lehetetlen nem közölnünk — legalább a biztatást:

Adja ki, szerkesztő úr s egy
Akó szegszárdit e —

Löre

Küldök, pedig nekem nem jár
Cupán csak hat akó

Löre!

— Az adomák kiténök. Várjuk a többit.

— A »S z ó z a t«-nak ultramontán nyelvre fordítása nem sikerült. Nehéz abból papraváló verset faragni.

HOLLOS J.

fehérnemű és uri divat-árúknak
ÁRJEGYZÉKE.
 Pesten, Dorottya-utca 10. sz.

Sajtó készítmény.

1 db. sima siffon-ing, legjobb minőségű, ft. 1.60, 2, 2.30, 2.50, 3, 3.50-ig.

1 " siffon-ing, szép hosszukás mellet, ft. 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50-ig

1 " keresztis szép mellet, ft. 3, 3.50, 4, 4.50-ig.

1 " sima, vászonmellet, 3.50, 4—5 ftig.

1 " hosszukás és keresztis, vászonmellet, 3.60, 4, 4.50, 5, 6, 7—8 ftig.

1 " egész vászon-ing, 2, 2.50, 3, 3.50—4 ftig.

1 " legjobb rumburgi vászon-ing 4 frtól 4.50, 5, 6, 7 ftig; a legfinomabbak hosszukás, keresztis mellet, kézimunka, 15 ftig.

1 " himzett ing, jabot- vagy caro-kézimunkával, francia-féle 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 25 ftig.

Ingek és alsónadrágok 10—15 éves fiúk számára ft. 1.10, 1.50, 2.50-ig.

1 db. színes ing ft. 1.50, 2.20, 2, 60-ig.

1 " ing, két külön gallérral, legújabb minta szerint 2.50—3 ftig.

1 " ing francia perkálból 3.50—4 ftig.

1 " ing Oxford-shirtingből, saját két külön gallérral 5 ft.

Alsónadrágok ft. 1.50, 1.80, 2.20 legjobb rumburgi vászonból különféle minta, magyar, félmagyar és francia, 2 frtól 2, 20, 2.40, 2.60, 2.80, 3, 3.50-ig.

1 tucat fehér vászon-zsebkendők 3, 3.60, 4.40, 5, 5.50, 6, 7, 8, 9, 10—15 ftig.

1 " fehér vászonbattiszt-kezdő 6.50, 7.50, 8.50, 9.50, 10.50, 12.50, 15—20 ftig.

1 " színes szegélylvet ft. 6.50, 7, 8, 50-ig.

Dus választék **chemiset-, gallér- és kézélgombokban, esont-, gyöngyház- és arany garnitúrák,** valamint sok más e szakba vágó cikknek.

MEGRENDELÉSEK utánvéttel vagy az összeg előleges beklüldése mellett pontosan elküldetnek. Nem tetszés esetében az általam küldött árucikkek használatának előtt díjmentesen visszavetnek.

3, 3.50, 4, 4, 6, 10 ftig. szintén beszóvit 5 frtól 11 frtue.

Unicum a cosmetica körében! Nem hajfestő-szer!

Dr. John Brown,
 es. kir. szab. valódi

Hajóvó kenőcse,

ép úgy fekete, mint barna és szőke haj számára. minden hajfestőszert fölöslegessé tesz, rövid időn tökéletesen helyreállítja a megszült hajzat és szakáll természetes színét; a siker a használatnak már első napján világon szembetűnő; elhárítja a további és kora megöszülést, ép úgy a hajnak kihullását s dus hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiataliságnál észlelhetünk. A haját e kenőcs finommá, fényessé teszi, a nélkül, hogy a foveget elzsirosítaná. mi gazdálkodás szempontjából különös figyelemre méltatandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére írásbeli megrendelések egyes tételekre akár készpénzből fizetésre, akár utánvéttelre postafordultával a központi raktárnál teljesítetnek:

Bécsben, Mariahilf, Gumpendorfi-ut 43. szám I. emelet.

Pesten Török József gyűgyszertárában király-utca 7. sz.

A biztos eredményért kezeség vállaltatik. Egy nagy csupor ára 2 frt, 1/4 tuczat 4 frt 80 kr, 1/2 tuczat 9 frt, 1 tuczat 16 frt 80 kr. Kisebb csupor ára 1 frt, 1/4 tuczat 2 frt 70 kr, 1/2 tuczat 5 frt 10 kr, 1 tuczat 9 frt készpénz vagy utánvét mellett. Kúldemények csak a központi raktár által eszközöltenek.

1000 frt fogadásul!

hogy az egész birodalomban és sok más országokban senki sincs, ki miként **Braswetter János** chronometer- és műórás Szegeden (szülővárosában) 12 éven át külföldön és a francia Svéciz legjobb órágyáraiban az óraművészet minden titkait magáévé tette, a hozzávaló gépeket beszerzte, és

Münchenben

az elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közöltet eredménnyel leletle volna: ki továbbá üzlete 22 évi önállása óta annyi órát és mindezeket, újakat ugyimint javításokat, saját találmányu gépek és eszközök segítségével, 40 évi tapasztalat alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és szemlévesen, a zseborákat függő vagy fekvő, egyezőval minden helyzetben és rászökődásokban oly arányo-

san és pontosan szabályozva adta volna át a t. cz. közönségnek, mint azt ő tette és jövőben is tenni fogja. Azonfölül tőlem minden óra vevője egy 10 évi és minden javítás megrendelője 5 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap, használati utasítással együtt. Hogy a mondottak fölöttán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legutányosabbak az magától érteik. Igen gyakran ismétlődött utánrendelések és dícsőrelevelek, es. k. katonai és polgári egyenektől, valamint órásktól, míg fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékok tömnytelen száma mik a mondottak igazságát megerősítik, nálam megtekinthetők. Segédek nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szintén bizonyíthatják.

Arany-és ezüst-órák és láncok a n. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltaták, és minden nemben a legnagyobb és legdisztes választékban kaphatók

Férfi órák.	Frt.	Hölgyórák.	Frt.
Ezüst cyl. óra 4 rubinál	10—12.	Ezüst cylinder	13—18.
" " " relpattanó	" " "	Arany női órák 4 és 8 rub. 3. sz.	25—30.
" " " aranyszegélylvet	13—14.	" " " óra, zománcz.	31—36.
" " " cylinder dupla tokkal	15—17.	" " " detto, arany fé.	36—50.
" " " kristályüveggel	14—17.	" " " detto, zománcz gyém.	42—45.
" " " horg.-óra 15 rub.	16, 18—20.	" " " női óra krist. üveg.	42—45.
" " " horg.-óra dupla tok. 18,	20—24.	" " " detto, duplat. 3 rub.	38—48.
" " " angol horgony-óra kristályüveggel	18, 21—24.	" " " detto, zománcz gyém.	58—65.
" " " ugyanazok dupla tok.	23—28.	" " " női horgony-óra	42—48.
" " " horg. rem. fülnél felhuzható, krist. üveg.	30—36.	" " " " dupla tokkal	50—56.
" " " detto dupla tokkal	35—40.	" " " " detto, zománcz gyé a.	70—80.
" " " tábori horgony rem.	38—45.	" " " Serkentő, órával együtt 7 ft.	
Arany horg.-óra 15 rub. 3. sz.	36—40.	Snaps 13 ft., mely gyertyát is gyújt 9 ft.	
" " " arany fedéllel	45, 50, 55—50.	" " " Ezenkívül minden egyéb kívánató óra kapható, úgy munkás-órák is.	
" " " horg.-óra dupl. tokkal	55—60.		
" " " arany fedél	65, 70, 80—100.	Inga-órák legnagyobb ráktára.	
" " " horg.-óra kris. üveg	42—44.	Mindenágy felhu.	10, 11, 12 frt.
" " " horg.-óra kris. üveg	60—75.	Minden 8 napi felhu.	16, 20, 22 "
" " " arany fedéllel	65—100.	Óra-és félóra-ütéssel	30, 33, 25 "
" " " remontoir	65—100.	Negyed- és órá-téssel	50, 55, 60 "
" " " detto dupla tokkal	100—480.	Hónap-szabályzó	28, 30, 32 "
		Inga-órák bepakolásaért	1 ft. 50 kr.

Ezüst óraláncok 3—8 frtig, hosszuk 6—15 frtig, 3-mas számu aranyláncok, rövid 15—70 frtig, hosszú 35—100 frtig. Órák, melyek nem tetzesének, kieserletének. Órák, arany s ezüst a legnagyobb árig cserébe elfogadhatnak. Vidéai megrendelések a pénzoszeg előleges beklüldése vagy utánvét 4253 mellett pontosan teljesítetnek.

ÁRELENGEDÉS.

ÁRELENGEDÉS.

A Wheeler és Wilson-féle
varrógépek
 gyári társaság
New-Yorkban
 tisztelettel jelenti, hogy készítményeinek árát le szállította és hogy csakis
 Pesten
OHM C. O.
 főképviseelőjénél
József-tér 15. sz.
 legjobb hírből álló családi varrógépei

70 frttól kezdve valódi minőségben beszerezhetők. Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy minden más ajánlat valódi készítményünknek csak csaláson alapszik és intéssel vagyunk lelkiismeretlen gépkereskedők ellonében, a kik nem általank védbélyegünket megmahasítani. Képes árjegyzékek kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek

4288 3—*

ÁRELENGEDÉS.

ÁRELENGEDÉS.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

bámulatosan olcsón kaphatók

KANITZ C.

papirkereskedésében Pesten, Deák Ferencz-utca
6. szám.

Gyermekek számára:

Képeskönyvek, lezuhzó-képek, minta- és képes-ívek, pléhmin-ták kartonokban, írószertartók, írástartó tarsolyok berendezve vagy a nélkül, iskola-táskák és tarisznyák, rajz-tartók színes rajzúokkal, jegyzőkönyvecskék minden kiállításban, tolltartók legfinomabb angol tollkések, földgömbök, festék-ládikák és takarékpénztárak bronceból és fából stb.

Valamint ezer egyéb minden-féle itt fel nem hozott apróságok **mesésen olcsó árakon.**

Cotillon-rendjelek
és
tánczrendek

legnagyobb választékban.

100 darab levél dombornyomatu 50 kr., 80 kr., 1 frt, 2 frt legfinomabb,

100 " " monogrammal 1.30, 1.80, 2 frt, 8 frt.

Levélboríték minden nagyságban, bel- és külföldi monogrammal és a nélkül legnagyobb kiválaszték. —
Látogatójegyek a la minute és könyvmatuk.

Levélbeli megrendelések utánvétellel gyorsan eszközöltenek.

Hölgyek számára:

Igen elegáns varró-készletek bagariából, dolgozó-kosárcák és készításkák, írástartók és írástámlák teljes felszereléssel, látogatójegy-táskák elefántesontból, teknősbéka-héjből, bagaria-bőr-ből, emlékkönyvek (albumok) zenével vagy nélküle, pénztár-czák teknősbéka-héjből, kagyló-ból és bagaria-bőr-ből, kezyü-és zsebkenő-sodrók mogyoró-és olajfából, chatelaineek ollóval, gyűszűvel, rajzónnal, jegyzék-lapokkal és illatszerüvegeseivel, látogatójegy-tálcza bronceból, legfinomabb illatszerek és kölni-vizek, nemkülönbön minden-mű gondolható piperes-zerek leg-nagyobb választékban.

Urak számára:

Íróasztalfelszerelvények bronce-ból, acélból, öntött vasból és rézből, ókor divatu papirtartók bagariából, mogyoró-fából, váltó-tó-s okmánytáskák, tárczák, szivartárczák, gyufatartók nagy halmaza bagariabőr-ből, gyöngy-házból, békateknőből, mogyoró-fából és a le újabb modoru-akat waterproof- és selyemgace-ból.

Szivar-állványok, dohányzó eszközök bronceból, irodai és zsebténtartók gazdag választekban, tolltartók bronceból, acél-ból és öntött vasból; irkateker-csek a legdiszesbben kiállítva, jegyző és üzleti könyvek, Block-naptár és napjegymutató min-den fajta nagy választékban

WELISCH

Adolf

Pest

Kristóf-tér

1-ső emelet,

ajánl

Téli kabátokat 6—60 frtig.

Uti-gubák	forint. 36—200
Finom városi bun-dák	60—300
Köpenyek, és hav-lokok	20—50
Ószi felöltők	12—30
Ószi kabatok	6—26
Frakkok és járka-bátok	14—30
Vadászkabátok	10—32
Papikabátok	16—28
Bársonykabátok	18—28
Háló-kabátok	8—30
Ószi öltönyök	19—50
Téli nadrágok	6—18
Téli mellények	4—10
Tornászöltönyök	2½—6
Czipők	2½—6
Uti gubák abapoz-tóbból caukiával	10—30
Mézi és irodai ka-bátok	4—12

valamint minden

uri ruhákat

bámulatos olcsó árakon,

Arany érem 1871. október 29-kén.

TÁVIRAT!

ROTH L. F. urnak Pesten.

Valamennyi kiállított varrógépek közt az eredeti Singer-félék nyerték az **arany érmét**, mint legelső jutalmat kitünő munkaképességükért.

Hertliska.

A new-yorki **Singer Mgr. Company** valódi varrógépei, csakis egyedül a világ ezen legnagyobb varrógép-gyár raktárában kaphatók

Pesten, vácz-utczában 18. szám alatt,

4277

a nemzeti-szállodában 18 sz.

5—*

ROTH L. F.-nél.

Arany érem 1871. október 29-kén.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JOKAI MÓR

Lakása: Stáció-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1871.

NYOM AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Bárátok-tere 7-ik szám.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ J.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. sz. a.

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK

ADAMCSIK JANOS

raktárt tart
mindennemű takaréktűzhelyekből,
kemenz
vagy esztrépalavattal,
valamint falazás- és kőműv.
E szakmába vágó megrendelések pontosan teljesítenek.
Műhelye Terézváros, aréna-utca
3. sz. naggkereszt-utca sarkán.